

růstku hodnoty do té míry, do jaké jí přísluší osvobození od stát. převodního poplatku podle cit. zák. z r. 1868 a 1899.

Č. 6047.

H o s p o d a ř e n í s u h l í m: K výkladu nálezu nss-u Boh. 3371 adm. stran příplatku k uhelným cenám, určeného pro výstavbu státních obytných budov pro horníky.

(Nález ze dne 10. listopadu 1926 č. 12.800.)

V ě c: Akciová společnost železářny R. N. v R. (adv. Dr. Arnošt Urban z Prahy) proti ministerstvu veřejných prací o vrácení příplatků na stavební fond hornický.

V ý r o k. Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: — — — — —

Po vydání tohoto nálezu nss-u Boh. 3371 adm. požádaly železářny v R. a N. min. veř. prací, aby vrátilo jim zaplacené příplatky v částkách 154.569 K 25 hal., případně 86.881 K 51 h, ježto dle svrchu uvedeného nálezu nebyly tyto firmy povinny k placení zmíněných příplatků. K žádosti předložen seznam firem, od nichž st-lka uhlí odbírala, a jimž příplatky pro min. veř. prací zapravila.

Min. veř. prací sdělilo st-lce nař. výnosem, že žádost její jest neodůvodněna, poněvadž cit. nálezem zřejmě bylo uznáno, že k nejvyšším cenám uhlí jisté přírážky přípustné jsou, a bylo toliko vysloveno, že není zákonného podkladu k tomu, aby min. veř. prací ukládalo dolům povinnost tyto přírážky vybírat a odváděti, nikterak však nebylo uznáno, že konsumentí nemusí je platiti.

O stížnosti železáren do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:
— — — — —

Žal. úřad nevystihl správně smysl právního názoru v cit. nálezu vysloveného.

Nss uznal, že jediným myslitelným právním základem vybírání příplatků k uhelným cenám pro výstavbu obytných budov pro horníky jest vyhláška min. veř. prací ze 29. září 1922, že však vyhláška tato jest nezákonná, poněvadž ustanovení zákonů, o něž tato vyhláška se opírá (§ 5 zák. č. 260 z r. 1920 a § 32 zák. č. 296 z r. 1921), nedávají žal. úřadu vůbec právo, aby placení příplatků takových ukládal, a že je tedy podle těchto ustanovení zákonných nemůže nikomu ukládati, tedy ani majitelům dolů, ani konsumentům. Nss neshledal příčiny tento názor opustiti, a není proto možno nař. rozhodnutí, které se opírá jedině o řečenou vyhlášku, uznati zákonným, pročež bylo je zrušiti dle § 7 zák. o ss. Žal. úřad v odv. spise ovšem také namítá, že st-lka nebyla legitimována vznéstí v ů č i s t á t u nárok na vrácení příplatků, ježto příplatky byly jí fakturovány přímo od dodavatelů uhlí a od nich také byly placeny, takže jedině tito byli legitimováni za vrácení jich od státu žádati, předpokládajíc, že proti uložené jim povinnosti včas stížnosti k nss-u se ohradili. Než otázkou, zdali snad z tohoto důvodu mohla žádost st-lčina

býti odmítnuta, nemohl se nss zabývat, neboť nař. rozhodnutím — a jedině toto je předmětem soudního přezkoumání — legitimace st-lky k žádosti za vrácení příplatků popřena nebyla, nýbrž nárok st-lčin byl zamítnut jen z toho důvodu, že *condictio indebiti* nemá místa, ježto placeno bylo debite, v čemž arci, jak svrchu bylo dovozeno, žal. úřadu nelze přisvědčiti.

č. 6048.

Zabírání budov. — Školství: * Ustanovení § 1, odst. 3, bodu 7 zák. č. 304/1921 chrání budovy a zařízení podle tohoto ustanovení kvalifikovaná proti záboru pro veř. účely vůbec, tedy i tehdy, je-li účel veřejný, pro který se zabírá, téže povahy jako účel, jemuž budova a zařízení dosud slouží.

(Nález ze dne 10. listopadu 1926 č. 22.287).

Prejudikatura: Boh. 2215, 4949 adm. a j.

Věc: Řád Piaristů v Nitře (adv. Dr. Vilém Magerstern) proti ministerstvu veřejných prací o zábor budovy a zařízení.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Dne 5. září 1919 vydal ministr pro Slov. županovi v N. výnos takto znějící:

»Čsl. státní reálné gymnasium v N., které z větší části udržoval býv. stát uherský, má již tohoto měsíce započítí svoji kulturní činnost. Všecka práva býv. uh. státu vůči tomuto gymnasiu přešla po světové válce na čsl. republiku a proto nařizujeme: 1. abyste budovu gymnasia se vším příslušenstvím a s celým zařízením, archivem, penězi a vůbec vším movitým a nemovitým majetkem podle inventáře převzali do držení a užívání čsl. republiky a potom odevzdali správci vládou čsl. republiky jmenovanému; 2. abyste na ubytování profesorů gymnasia, jež má býti otevřeno, rekvirovati byty v klášteře Piaristů a za tím účelem vyzvali bydlící tam Piaristy, mimo nevyhnutelně potřebné osobní služebnictvo, aby — pokud příslušejí do některé obce na území čsl. republiky — do týdne se přestěhovati do piaristického kláštera v P., pokud do některé takové obce nepříslušejí, aby v téže době opustili území čsl. republiky.«

Výměrem z 2. dubna 1924 zabral župní úřad v Nitře na základě provedeného šetření a podle zák. č. 304/21 budovu býv. Piaristického gymnasia v N., jejímž vlastníkem jest řád Piaristů, s příslušenstvím, jakož i se všemi sbírkami, učitelskými pomůckami a zařízením, vyznačeným v gymnasijsním inventáři, a přidělil budovu čsl. školnímu eráru pro účely osvětové (zřízení stát. reál. gymnasia) s obmezením, že místnosti, ve kterých jest župní museum, se eráru k dispozici nedávají. Stran nájemného odkázal strany na dohodu a vyslovil, že — nedohodnou-li se — rozhodne příslušný okr. soud. — — —

Žal. úřad nař. rozhodnutím nevyhověl stížnosti Alexandra Cs., rektora řádu Piaristů v N., podané do rozhodnutí župního úřadu, prohlásil na základě zápisu o šetření konaném dne 6. dubna 1923, že se zabírací